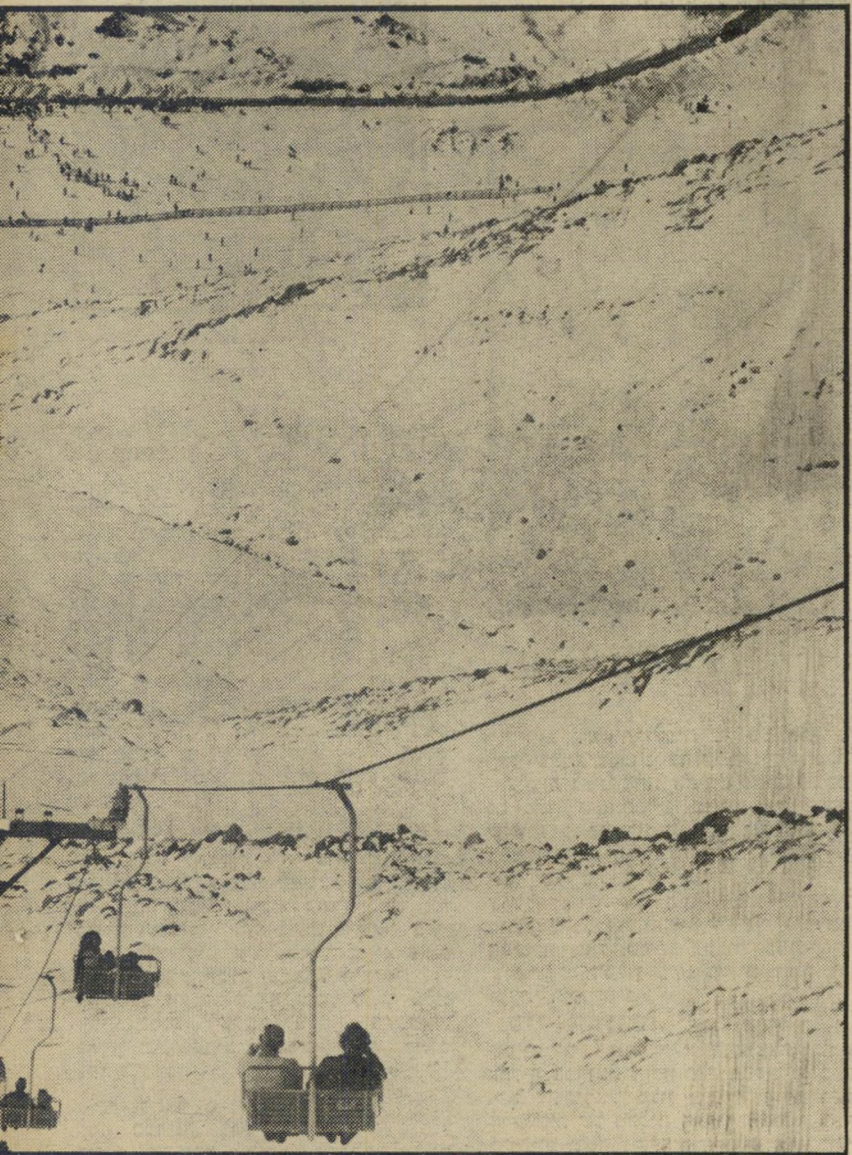


7000 ישראלים הסתערו על אתר החרמון



היום השחיר



כמו נמלים סביב טיפת דבש, נראו אלפי ה



שורה של מחליקים מטפסת בדרך לרכס שממנו ניתן להחליק בשיטת הסלאלום. בשיטה זו מבצעים המחליקים עיקולים דרך שורה של עמודים התקועים בתוך שלג מבלי לפגוע בהם.

בדרך לפיסגה

קמים ונוסעים לחרמון. הרעיון התקבל בתשואות שמנעו את השינה לשעה נור ספת. מי שהתלהב פחות מרעיון ההשכי מה היה יוסי הבעל. "לחרמון? נפלת על הראש? עם הטראנטה שלנו? לא תיסחוב אפילו עד הכינרת! וחוץ מזה את יודעת איזה באלאגאן יהיה שם. הרי מחר זה רק נפתח!" "אין דבר, ניסע לאט, נעצור הרבה בדרך," פתרה הרעיה את הבעיות המיכניות. אשר לבלאגאן, לא היתה כי פיה אף מילת תנחומים. בעיות התחבורה נפתרו בשלום אחרי שתי רתיחות במצנן ותקר אחד. ההפתעה ציפתה לזוג איינהורן מכיוון הבאלאגאן. ולא רק להם.

ב יום ששי האחרון השכיבה חנה איינהורן את הקטנים מוקדם. "וש- תישנו מהר," אמרה להם, "בארבע כולם

7000 ישראלים ו-1000 מכוניותיהם נסעו, הגיעו ושהו למעלה מחצי יום באתר השלג והסקי שבהרמון והדבר הבולט ביותר בכל האירוע היה החיוך.

"יותר טוב

מטוב!"

ה יוכו של השוטר במיגרש החנייה. כשכיוון כל מכונית ומכונית למקור מה המיוחד, כדי שלא תחסום את כל היתר. חיוכם של מדריכי-הסקי, שלימדו נפילות ראשונות על ישבן ופרצוף. החיוך, התורה ו"הנסיעה נעימה" של אנשי הר ככל. בלי מהומה, בלי מריבות, בלי דוחק. הכל זרם כמו גלישה חלקה במידרון מכוסה שלג עבה. אולי החידוש הוא שהביא את החיוך. היתה זו השבת הראשונה לעונה. יום הפתיחה של האתר לקהל המבקרים. עובדי די האתר היו עדיין טריים לגמרי, סובי לניים לכל שיגעונותיו של הקהל. אך זו היתה גם השבת הקשה ביותר בעונה כפי שהסביר דן פרי, מנהל האתר. בן ה-35: "זה היה יום השיא במכוניות. אינני צופה עוד יום כזה. הסיבות: מג האוויר הנאה, החידוש והעובדה שלא היו כמעט טיולים מאורגנים. הריב באו ברכב



מיתקן זה חוסך עבודת רגליים. במקום לעלות במידרון שממנו החליקו, אוחזים המחליקים בכבל, וגלגל מושך אותם למעלה.

מעלית